

[Chr. Rasmussen.]

skabet. Jeg tror dog, at et meget stort tal vil kunne undværes, uden at nogen vil savne dem.

Til slut vil jeg gerne gøre en bemærkning om de i §§ 36 a-36 f foreslåede refusionsbestemmelser. Jeg synes, det må være muligt at finde en ordning, således at kommunerne ikke skal afholde udgifterne i to år, før staten betaler sin part. Det er vel ikke alle steder noget stort spørgsmål, men jeg har fået henvendelse fra en del kommunalmænd, som har fundet det noget urimeligt, og jeg mener, det bør drøftes nærmere i et udvalg.

Ja, jeg skal med disse få bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Peter Larsen: Hovedformålet med dette lovforslag er jo ganske enkelt en principiel ændring vedrørende oprensning og vedligeholdelse af alle offentlige vandløb. Ændringen går ud på, at fra at være en forpligtelse og dermed en væsentlig udgift, der hidtil har hvilet næsten ensidigt på bredejerne, skal vedligeholdelsen m. v. og de dermed forbundne udgifter nu være en offentlig opgave.

Vi er fra venstres side meget tilfredse med det, der her tilstræbes; dels fordi man herved fjerner en af de forældede og uretfærdige naturalydelsler, det var pålagt lodsejerne at udføre gratis for andre i samfundet, der jo også havde gavn af vandløbene, dels fordi ændringen medfører, at man ikke alene lader dem, der har landbrugsmæssige interesser i vandløbene, bære byrderne, men lægger tyngdepunktet over på udledningen af spildevand. Det er en sag, der berører næsten alle borgere, og derfor bør de dermed forbundne udgifter også bæres af disse i fællesskab. Man følger altså den udvikling op, som navnlig i de senere år har været i hastig vækst. Jeg tænker her på de mange kloakeringer, der af sundhedsmæssige og andre grunde finder sted, selv ude i de mindste landsbyer, og jeg tænker på den voksende industrialisering, der lykkeligtvis også finder sted uden for de egentlige byområder. Alt dette medfører en på mange måder helt afgørende ændring i vandløbenes struktur, idet de fra at tjene til afledning af vand fra land-

brugsjorderne skal gå over til at klare spildevandsproblemet. Jeg føler, at det er helt naturligt, at dette nu også følges op i loven.

Vandløbsloven af 1949 er jo i og for sig udformet således, at den bl. a. tager sigte på den udvikling, jeg her kort har skitseret. Men selv om loven åbner mulighed for i visse tilfælde at lade andre end lodsejerne deltage i vedligeholdelsesudgifterne, har dette ikke i nævneværdig grad — og slet ikke i den udstrækning, det er påkrævet — været benyttet af myndighederne. Utallige er de sager, der i de seneste år af lodsejerne er rejst over for vandløbsretterne, navnlig vedrørende spildevandsforureningen, og afgørelserne, når de endelig er faldet, har været meget forskelligartede til skade for den ligelighed i udgiftsdækningen, som er formålet med disse bestemmelser i loven. Derfor er vi meget tilfredse med, at hovedbestemmelsen i lovforslaget er så klart formuleret; men på den anden side anerkender vi i venstre, at der stadig bør være mulighed for at pålægge ganske særligt interesserede parter en vis del af udgifterne. Vi finder, at der her må finde en nøjere afgrænsning sted, så reglerne ikke bliver alt for udflydende. Vedligeholdelsen af vore 19 000-20 000 km offentlige vandløb er jo blevet en bekostelig opgave, og udgifterne vil sikkert stige stærkt i de kommende år.

I forbindelse med udgiftsdækningen er det vel rimeligt at overveje, om den foreslåede fordeling mellem stat og kommune er rigtig, om refusionsprocenterne skal være ens for alle kommuner, om det beløb, der er afsat i lovforslaget, de 9 pct., som må medregnes af administrationsudgifterne, er rimeligt, eller om vi i det hele taget skal gå over på vejlovens almindelige regler om forskelligartet refusion under hensyn til udgiftsfordelingen. Det er i realiteten en vejlov, man her overfører på vandløb, men det er ting, som vi mener vi kan se nærmere på i udvalget.

Ministeren anslår i sin fremsættelse, at den samlede udgift formentlig vil blive op mod en 15 mill. kr., og mange vil måske synes, at når nu bredejerne lettes for denne udgift, ville det være rimeligt med en afløsningsordning. Jeg er helt enig med den højtærede minister i den betragtning, at dette vil være administrativt besværligt, men jeg